

zieken moet breken. De rust wordt er mede verbroken en die is eerst ontbeerlijk als de koorts weg is. Daarom gaat hij deze nauwkeurig na, tenzij de patiënt „thermometerziek” is geworden. *Bij toenemend gewicht kan de koorts nog stijgen.*

De „ongelukkige mode” om de zieken nog tot 's avonds laat buiten te laten liggen, begint in Davos ook op te komen. De hoestbuien, door de koude lucht opgewekt, blijven niet uit. De huizen zijn niet alleen gebouwd om de *gezonden* tegen hitte en koude te beschermen, maar nog veel eerder ter wille van de zieken, want die kunnen daar veel minder tegen.

Zooals het dikwijls bij dergelijke twistvragen gaat, spreken de strijdenden ook hier niet *tot* elkander, maar elkander *voorbij*. Als VOLLAND zegt, dat de weegschaal niets bewijst, zegt SCHRÖDER, dat zij onontbeerlijk is, en dat gewichtstoening het ideaal is. (HEUSSER vermeldt, dat zijn gestorven patiënt, met kaneelzuur behandeld, niet lichter was geworden, en ziet hierin althans een schijntje van succes. De overledene zeker ook). Elkanders patiënten hebben zij niet gezien, en daarom kunnen zij elkanders recht ontkennen om elkanders ziektegeschiedenissen te beoordeelen. Maar dan is de mededeeling overbodig. SCHRÖDER zegt, dat de avondlucht in het Zevengebergte heel iets anders is dan te Davos, en VOLLAND, die vroeger in het Zevengebergte gepraktizeerd heeft, siddert bij de gedachte, dat hij *zelf* zich daar liggende aan het genot der winteravondlucht zou hebben overgegeven, zooveel te meer als het zieken betreft. Vraagt SCHRÖDER, wat die lucht zal *schaden*, dan vraagt VOLLAND met recht antwoord op de vraag: wal zal zij *helpen*? Zoo gaat het voort, in scherts en ernst. De glorie van eigen inrichting wordt door geen der strijdenden uit het oog verloren, maar VOLLAND heeft voor, dat hij meer kans heeft het „nocere” te vermijden. PINKHOF.

— ✧ —

I N G E Z O N D E N .

Naar aanleiding van het referaat van Dr. VAN DER WEYDE in het nummer van 18 Dec. van dit *Tijdschrift* over „aspiratie van maaginhoud door kunstmatige ademing”, ben ik zoo vrij het volgende goed waargenomen geval mede te deelen:

In den zomer van 1896 werd hier een man bewusteloos uit het water gehaald, waarbij het aan collega VRENDENBERG mocht gelukken patiënt zoover bij te brengen, dat hij spontaan begon te respireeren. Een oogenblik werd de kunstmatige ademing gestaakt, toen pat. plotseling zeer sterk cyanotisch werd. Direct werd de vinger in de keel gebracht, om mogelijke verstopping op te heffen, zonder evenwel iets te verwijderen — even daarna nog eenige keeren kunstmatige ademing beproefd — het mocht niet baten: patiënt was gesuccombeerd.

Het lijk werd twee dagen later door ons gerechtelijk geschouwd, waarbij wij o. a. het volgende vonden:

De maag was sterk gevuld met spijsresten en door en dergelijke massa

vonden wij den larynx en de trachea letterlijk verstopt, terwijl er ook van was te vinden in de hoofdbronchi.

Patiënt was dus *gestikt* door aspiratie van maaginhoud en door de hervatte pogingen, om door middel van kunstmatige ademhaling, de levensgeesten weder op te wekken was er van de massa wat in de bronchi geaspireerd.

Zaandijk, 20 Dec. 1897.

Dr. C. E. VAN DER HORST.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Legaat. De overleden chirurg van Koningin VICTORIA, Sir WILLIAM MACKINNON, heeft 25 000 P. St. tot wetenschappelijke doeleinden vermaakt, waarvan 20 000 P. St. bestemd zijn tot stipendia voor geologie en anatomie, ter beschikking van de Universiteit te Edinburgh en 5000 P. St. voor de Royal Society (*Munch. med. Wochenschr.* n°. 51).

— **Loodvergiftiging.** *The Brit. med. Journ.* van 25 December maakt melding van vier kortelings voorgekomen sterfgevallen door loodvergiftiging. In de laatste jaren zijn deze gevallen zeldzamer geworden, maar nog zijn werkgevers en werklieden niet altijd genoegzaam overtuigd van de noodzakelijkheid der voorgeschreven voorbehoedmaatregelen. Te Wolverhampton hadden drie meisjes in een meniefabriek geweigerd een „respirator” te dragen, hoewel de directie daarvoor gezorgd had. Zij werden tot boeten veroordeeld, maar uit een verkeerd begrepen welwillendheid werden die, wegens de armoede der schuldigen, door de directie betaald. Kort daarop is een ander meisje, dat eveneens geweigerd had, het voorschrift op te volgen, aan loodvergiftiging overleden. Volgens Mr. CRAMP, Inspecteur der fabrieken voor de afdeeling Birmingham, kwamen in 1896 in de „Midlands” 631 gevallen van loodvergiftiging voor, waarvan de helft in aardewerkfabrieken. Bij deze tak van industrie waren twee andere overledenen werkzaam. Beiden (een meisje en een jongen man) was in tijds door den geneesheer aangeraden, het gevaarlijk beroep op te geven, maar te vergeefs. Eindelijk is een jeugdig mijnwerker in twee weken tijds bezweken, door het gebruik van een springmiddel (ammoniet) dat in looden kisten bewaard werd. Hij had niet de gewoonte zijn handen te wasschen voor het eten.

PARIJS. — Beender-prothese. Dr. DUBAR van Rijssel, heeft in de *Académie de médecine* een patiënte vertoond, bij wie hij voor zes en een half jaar, na bijna den geheelen handwortel wegens tuberculose verwijderd te hebben, beenige en kraakbeenige deelen van een dijbeen van een achtjarigen hond er voor in de plaats had gezet. Het polsgewricht kan volkomen goed gebruikt worden. Met RÖNTGEN-stralen kan men de plaatsen aantoonen waar het hondebeen is ingebracht. DUBAR houdt het niet voor uitgemaakt, of zich daar het vreemde been nog bevindt, of door nieuwe beenvorming vervangen is.